

Як підкорити Еверест і скільки це буде вам коштувати

Кожен з нас чув про Еверест - найвищу вершину в світі що знаходиться в Гімалаях, і підкорити яку життєво небезпечно. Але що насправді ми знаємо про цю гору і які таємниці вона в собі приховує?

В цьому відео я хочу розібрати, наскільки реально дістатися вершини, що потрібно для цього зробити, як підготуватися, що взяти з собою, і скільки грошей за це все доведеться віддати і взагалі, скільки шансів на те щоб досягти найвищої точки, повернутися і вижити в надзвичайних умовах. А ще поговоримо про легенди та дивні явища, що пов'язані з цим таємничим місцем.

З вами Владислав Бернадський і ми починаємо.

Загальні характеристики висота, знаходження і т.д.

Еверест, чи як цю гору ще називають «Джомолунгма», що з перекладу з Тібецької мови означає «Мати всесвіту», знаходиться в Гімалаях на кордоні між Непалом та Китаєм. Висота найвищої точки скелі становить 8848 метрів. Тобто, якщо б гора була будинком, то мала приблизно 2106 поверхів. Еверест має форму тригранної піраміди і відповідно має три пологі схили: південно-західний, північний і східний. Середня температура влітку тримається в межах дев'ятнадцяти градусів нижче нуля, взимку показник термометру падає до мінус 36 градусів, а в деякі періоди може сягати мінус шістдесяти градусів Цельсія. Крім екстремально низької температури на горі часто відбуваються хуртовини, урагани, мусони і звісно сніжні лавини. І все ж, не зважаючи на всі ці складнощі дістатися вершини Евересту мріють безліч людей. Кожен випадок тих хто покорив чи залишився на скелях унікальний, але це відео я хочу розповісти на фоні історії французького сноубордиста Марко Сіффреді. Марко народився у популярному гірськолижному регіоні Шамоні-Монблан, що знаходиться на сході Франції. Хлопчик ріс у сім'ї альпіністів; його батько і брат були гірськими гідам та спортсменами. Згодом брат хлопця загинув у горах під час лавини. Марко з ранніх років став на сноуборд і захопився альпінізмом та екстремальними спусками постійно тренуючись в долині Шамоні де він і жив. Вже в сімнадцять років хлопець пройшов дистанцію більше кілометру на сноуборді на склоні понад 50 градусів і одразу вирішив продовжувати підкоряти більш високі вершини.

В дев'ятнадцять Марко підкорив гору Токілахао в Перу, чия висота трохи вища за шість тисяч метрів. Хлопець дістався вершини та спустився з неї на сноуборді. Вже через рік, 17 червня 1999 року Сіффреді став першою людиною, яка спустилася на сноуборді з льодовика Нан-Блан на горі Егюї-Верт з проходами понад 55 градусів. Сіффреді заслужив репутацію одного з найкращих екстремальних сноубордистів у світі, але цього йому було не достатньо і він націлювся на найвищу вершину світу - Еверест. Від цієї ідеї хлопця відмовляли, але Марко був впевнений - найвища точка на планеті обов'язково підкориться йому. Але готуватися до сходження потрібно було не тільки фізично, такий підйом коштує немало грошей, тому хлопець почав працювати відкладаючи гроші на найбільшу мрію.

І так, скільки коштує підкорити Еверест? Швидка відповідь — приблизно 45 тисяч доларів. Але це приблизна сума що залежить від багатьох факторів. Наприклад північна сторона гори належить Тибету тому сходження з неї буде трохи дешевше. Пікова вартість дозволу становить 11 000 доларів за альпініста в сезон до мусонів на південній стороні Евересту, і трохи дешевше в Тибеті – приблизно 8 000 доларів. Це фіксована плата уряду, і вони також стягують плату за офіцера зв'язку, чия робота полягає у моніторингу експедицій. Також на загальну ціну впливає наявність гіда, якщо він буде місцевим шерпом, то його послуги будуть коштувати приблизно 6000 доларів за експедицію, в той час як Європейський чи Американський спеціаліст запросе не менше тридцяти тисяч баксів за свою роботу. Окрім гіда вам знадобляться помічники які будуть тягти важкий вантаж, розбивати намет та допомагати в сходженні прокладаючи дорогу наверх, як правило цим займаються місцеві жителі - шерпи, а їх оплата буде залежати від їх обов'язків та часу проведеного з туристом. Крім того на горі вам знадобляться кисневі балони, одна пляшка коштує близько 500 доларів, і більшість альпіністів використовують сім у стандартній експедиції. Звісно ви можете ризикнути та не використовувати кисневі балони, що піднімає ризики залишитися на вершині назавжди в декілька разів. Також у загальну ціну включається проживання туриста і більш просунуті зручності в базовому таборі та таборі 2. Тому, якщо ви будете на всьому економити, то зможете оплатити мінімальну ціну близько 35 тисяч доларів, і більш 90 тисяч за віп пакет.

Заробивши необхідну суму наш герой, Марко Сіффреді звернувся до Рассела Брайса - гіда, що організовує Експедиції на Еверест. Заплативши 36 тисяч доларів, Марко разом з групою рушив у Гімалаї. Приїхавши на місце наш герой почав підготовку на сходження і основною умовою для того щоб дістатись вершини є акліматизація. Тобто, альпіністи живуть близько двох місяців в таборі і чекають коли їх організм звикне до навколишніх умов. Так нащо це робити і чи можна обійтись без цієї нудної процедури і просто по приїзду почати сходження на вершину? Моя відповідь - ні. Нашому організму більш комфортно знаходитись на морському узбережжі, або в місцях до декілька сот метрів над рівнем моря. Наприклад середня висота Лондона над рівнем моря – 20 метрів, Нью-Йорка – 57 метрів, а Київ 167 метрів. У міру набору висоти тиск зменшується, і в результаті при диханні в легені потрапляє менше кисню. На висоті приблизно 3600 метрів кожен вдих дає організму приблизно 60% його звичного обсягу - і починається кисневе голодування. Чим вища висота, тим тяжче приходить людині. Цифри більше 8 тисяч метрів називаються “мертвою зоною”, бо кисню повітря настільки мало, що дихати без спеціального спорядження там практично неможливо. Більш того, деякий час вважалося що вижити там можна лише з кисневими балонами, так перше підкорення гори без кисню слалось лише за двадцять п'ять років після першого успішного сходження. Аналізи, взяті у чотирьох альпіністів на висоті 8000 метрів, показали, що рівень кисню в їхній крові був вчетверо нижчим за нормальні показники. Такі цифри зазвичай спостерігають у пацієнтів, які перебувають при смерті.

Істотно знизити ризик допомагає акліматизація.

Експедиції на Еверест починаються з базового табору, який вже розташований на висоті більше 5364 метри. Щоб хоч трохи компенсувати кисневе голодування, організм починає посилено виробляти гемоглобін – білок червоних клітин крові, який переносить

по тілу молекули кисню. Кров через це стає в'язкою, навантаження на серце збільшується ще більше, а в деяких альпіністів у легенях починає накопичуватися рідина – розвивається так званий високогірний набряк легень.

Крім загальної слабкості та підвищеної стомлюваності, набряк призводить до того, що ночами людина починає задихатися, а напади задушливого кашлю можуть бути такими, що тріскаються ребра. Про те, щоб продовжити сходження, не може бути мови: повітря не вистачає навіть тоді, коли людина просто лежить без руху.